

Nederlands contactorgaan van de Duitse motiefgroep Ornithologie met een bijdrage uit België. Contactpersonen: Gerard Kolman en Peter van Nies. Eerstgenoemde int de contributie van de Ned. (en ev. Belgische leden) en redigeert dit orgaan.

Tel. 0486-473868. E-mail: gajkolman@home.nl. Website van de MGO (Peter van Nies) www.MG-O.de

Contactbrief 85 (maart 2013) Deze maand bijeenkomst in De Meern! Kom allen!!!

Contributie 2013

Het is nog nooit zo voortvarend gegaan: eind januari had ik bijna alle contributie binnen! Er waren maar twee mensen die ik aan moest schrijven. Vriendelijk bedankt! GK.

Adreswijziging

Gerrit van Vuuren is verhuisd: hij stuurde mij het volgende mailtje:

Mijn oude adres is: Gerrit van Vuuren Speenkruid 17 4251KC Werkendam

Het nieuwe adres per 1 maart aanstaande; **Gerrit van Vuuren J-37 Kurenpolderweg 31 4273 LA Hank**

Met vriendelijke groet Gerrit van Vuuren

Rondzendingen

Veel mensen weten het niet, maar er loopt nog steeds een rondzending met veel postfrisse vogels tegen een heel redelijke prijs. Gijs Kooij, al jaren lid van onze motiefgroep, zorgt voor goedgevulde stockboeken en ik verspreid ze onder de leden die wel meedoen. Wilt u ook eens een keer meedoen en eens een keer op proef (dus eenmalig) zo'n stockboek ontvangen, stuur dan een mailtje of brief naar Gerard Kolman. De bedoeling is (als ieder zich aan de juiste termijn houdt) dat u elke maand een stockboek ontvangt en rustig kunt snuffelen. Als u iets van uw gading vindt, dan haalt u het eruit en betaalt rechtstreeks aan Gijs. Het is een extra service van de motiefgroep waar ik en de club niets aan verdienen, maar een aantal leden zouden de rondzendingen niet willen missen en daar doe ik het voor. Ik probeer de volgorde van liefhebbers maandelijks te wijzigen zodat een ieder een keer boven aan de lijst komt te staan. GK.

Weinig resultaat

U hebt allemaal of via mijn extra mail of via het blad Filatelie het stukje van Peter van Nies gelezen waarin hij een lans breekt voor onze motiefgroep! Een aantal mensen hebben gereageerd en vroegen om meer informatie die ik ze heb gegeven. Slechts een van die personen is echt ook lid geworden van onze motiefgroep en dat is:

Herman Voorn, Watersnip 40 2411 MD Bodegraven. Hij verzamelt alle vogels, postfris en gestempeld, geen hoenders en geen post(waarde) stukken en maxikaarten of FDC's. Hij doet niet mee aan tentoonstellingen. Wij wensen hem veel verzamelplezier bij onze motiefgroep. GK.

Ruilen

Ik heb in de loop der jaren wat dubbele zegels (los) maar ook series verzameld en het leek mij wel eens aardig om te ruilen met iemand die hetzelfde euvel heeft. Ik heb een lijst met Michel catalogusnummers die ik dubbel heb en een lijst met zegels die ik nog mis en zoek. Belangstelling? Voor mijn gegevens zie bovenaan de bladzijde. GK.

**Uitnodiging voor de
contactbijeenkomst
ZATERDAG 30 MAART 2013**

**De Schalm, Oranjelaan 10, de
Meern
10.00 – 15.00 uur**

Op **zaterdag 30 maart 2013**
ontmoeten de leden van de
Nederlandse afdeling van de
Motivgroep elkaar.

Doel van de **contactbijeenkomst** is, zoals de naam al aangeeft, vooral de onderlinge contacten te verstevigen.

Daarnaast is het een goede gelegenheid om elkaar op de hoogte te houden van thematisch-filatelistische ontwikkelingen, om materiaal aan te bieden/ te **ruilen** of te kopen, om tips uit te wisselen rond het verzamelen, het opzetten/ verbeteren van tentoonstellingsmateriaal enz.

Last but not least is er de **lezing**, deze keer verzorgd door Koenraad Bracke.

Hij zal ons, via de titel *Vogelzang en Muziek*, binnenvoeren in de wondere wereld van de vogels en hoe die, samen of in verband met de muziekwereld wordt verbeeld op filatelistisch materiaal.

Op zaterdag 30 maart vindt er in een andere zaal binnen de Schalm een **ruildag** en **beurs** plaats van de plaatselijke postzegelvereniging. Leuk om daar na de bijeenkomst even binnen te wippen.

Het **programma** van deze interessante contactbijeenkomst ziet er als volgt uit:

10.15 uur opening door Gerard Kolman

10.30 uur - mededelingen en terugblik door Gerard Kolman, Peter van Nies, deelnemers aan tentoonstellingen, enz.

- plannen rond NVTF en Themaphila-bijeenkomst 14-09-2013

11.00 uur lezing door Koenraad Bracke: Vogelzang en Muziek

13.00 uur lunch- pauze

13.30 uur gelegenheid tot ruilen

Vergeet u niet tijdig, d.i. **vóór dinsdag 26 maart**, uw lunchwensen door te geven aan Hans van der Sanden?

Hij is te bereiken via tel.nr. 976-5878432 of email: ahsanden@hetnet.nl

De laatste bekende prijzen zijn: soep euro 1,85, broodje kroket euro 1,85, broodje ham of kaas euro 1,75. Bereid u er echter op voor, dat de prijzen verhoogd kunnen zijn.

Wilt u na de lunch aub. afrekenen bij Hans.

Koffie en andere drankjes kunt u bestellen en afrekenen aan de bar.

We vinden het fijn om veel van onze leden op deze contactbijeenkomst te mogen ontvangen.

Pitta's

Pitta's of grondlijsters behoren tot een groep van kleine tot middelgrote bijzonder kleurige vogels. Volgens het Handbook of the birds of the World (2003) vormen de 23 of 24 soorten één geslacht: de Pitta. Deze indeling wordt nog vaak aangehouden. In 2009 werd een onderzoek gepubliceerd waarbij alle soorten moluculair-genetisch werden onderzocht. Het bleek dat er duidelijk drie geslachten zijn en 33 soorten. De Erythropitta met 7 soorten, Hydrornis met meer dan 12 soorten en de Pitta met 14 soorten. Maar zowel over het aantal geslachten als over het aantal soorten bestaat geen consensus.

Pitta angolensis

Winterkoning. De mannetjes en vrouwtjes van sommige soorten zijn gelijk van kleur, bij andere soorten zijn ze soms zeer verschillend. In de paartijd zijn de mannetjes erg agressief. Kruisen ze elkaars pad dan volgt meestal een knokpartij. Ze komen voor in de tropische gebieden van de Oude Wereld: van Afrika, met slechts twee soorten tot in India, China, Japan, de Filipijnen, Indonesië, Papua New Guinea en Australië.

Pitta's bewonen donkere, vochtige wouden op of vlak boven de bodem. Het habitat kan zijn de mangrovebossen van het laagland, de bamboewouden van het middelgebergte en de natte moswouden tot 2500 meter boven de zeespiegel. Ze bewegen zich voort op een lijsterachtige manier, met grote sprongen en snel lopend, vandaar de naam grondlijsters. Soms staan ze plots doodstil en luisteren met de kop schuin om laag naar hun prooi, insecten, wormen en slakken. Slakken worden net als door onze lijster op een harde ondergrond kapot getikt. Als ze gestoord worden vliegen ze laag boven de bodem meestal over een korte afstand weg. Ondanks hun kleurig uiterlijk zijn ze moeilijk waar te nemen.

Pitta angolensis

Het nest bevindt zich op of vlak boven de grond meestal in een struik of een klein boompje op een donkere plek in het woud. Het nest is vrij groot en kogelvormig met een stevig dak en een ingang aan de zijkant. Het is gemaakt van takjes, grassen, bladeren, mos en vaak aaneengewerkt met modder. De 2-6 eieren die worden gelegd zijn bijna rond en hebben een witte tot roomkleurige ondergrond. Ze hebben, afhankelijk van de soort Pitta, een patroon van roodachtig bruine tot zwarte vlekken en dunne lijntjes. Beide partners broeden en voeren de jongen.

Pitta brachyura

Pitta nympha

Pitta brachyura, Bengaalse pitta of Negenkleurige pitta, 19 cm. groot met een ondersoort de *Pitta brachyura nympha*, Japanse negenkleurige pitta. (*Pitta nympha*, Chinese pitta 2009) De Japanse naam van de eerstgenoemde: 'akadanna' d.w.z. 'korset', (ook de naam van een hoge onderscheiding met een breed rood lint) verwijst naar de rode vlek op de buik. Het is een trekvogel die eind april/ begin mei in zijn broedgebied arriveert. Ze broeden in Japan op 900-2100 meter boven de zeespiegel in Centraal-Hondo, Shikoku en Kiushu. Eind september verlaten ze de broedgebieden. De *Pitta nympha*, Chinese pitta lijkt erg op de Negenkleurige pitta. Kenmerkend is de smalle, lichte okerkleurige wenkbrouwstreep die tot in de nek doorloopt. De Chinese pitta's zijn trekvogels die voornamelijk op Borneo overwinteren.

Pitta brachyura

Pitta guajana, Blauwstaartpitta (*Hydrornis guajanus*, Javaanse blauwstaartpitta 2009). De Blauwstaartpitta is volgens de ornitholoog Hoogerwerf niet schuw De soort kan men waarnemen in open bossen en ook in de bekende Plantentuin van Bogor op West-Java. Het voedsel bestaat o.a. uit mieren en termieten. Ze zijn endemisch op Java en Bali. Ze lijken veel op de Maleise blauwstaart pitta. Er zijn drie ondersoorten bekend. De nomiaatvorm, de *Pitta guajana guajana*, is de soort die op Java en Bali voorkomt.

Pitta guajana

Pitta angolensis, Afrikaanse pitta of Angola pitta. Mogelijk is dit een ondersoort van de *Pitta brachyura*, Negenkleurige pitta

Pitta angolensis

Pitta angolensis

Pitta superba, Prachtpitta. Het is een vrij grote vogel van 22 cm. De *Pitta superba* is een endem van het eiland Manus bij Papoea Nieuw Guineea. De soort worden bedreigd door de introductie van honden, katten en de ingevoerde Bruine boomslang op het eiland.

Pitta superba

Pitta moluccensis

Pitta moluccensis, Blauwvleugelpitta deze soort lijkt veel op de Mangrove pitta. De Blauwvleugelpitta's zijn eerder geneigd op te vliegen dan de andere soorten pitta's. Ze hebben een groot verspreidingsgebied dat zich uitstrekt van India, Sri Lanka tot Korea en Japan in het noorden en verder naar Cambodja, Myamar, Thailand, Vietnam, Maleisië, Sumatra, Borneo en de

Filippijnen. Het zijn trekvogels die soms in Australië verschijnen.

Pitta iris, Regenboogpitta is een van de fraaiste vogels van Noord-Australië. De soort is endemisch in Noord-Australië en op het Grote Eylandt. Hij komt voor in de bamboestruiken, mangrovenbossen en het kreupelhout aan de kust. Het voedsel bestaat voornamelijk uit insecten en slakken. Ze lijken veel op de Pitta versicolor, de Australische pitta.

Pitta iris

Pitta cyanea, Blauwe pitta (*Hydrornis cyaneus* 2009). De Blauwe pitta is een grote vogel van 24 cm. Het vrouwtje is bijna van kleur gelijk aan het mannetje. Het verspreidingsgebied omvat India, Bangladesh, Bhutan, China, Laos, Myamar, Thailand en Vietnam.

Pitta cyanea

Pitta kochi, Kochs pitta (*Erythropitta kochi* 2009). Deze soort lijkt op de Roodbuikpitta maar is iets groter. De Kochs pitta is een endemische soort van het Filippijnse eiland Luzon.

Pitta kochi

Pitta erythrogaster, Roodbuikpitta (*Eythropitta erythrogaster* 2009). Van deze soort zijn 25 ondersoorten bekend. Ze komen voor in Australië, Indonesië, Papua Nieuw Guinea en de Filippijnen.

Pitta erythrogaster

Wie de kleurige Pitta's wil zien moet verre reizen maken. In vogelparken of dierentuinen worden deze vogels bijna niet meer in gevangenschap gehouden. Op postzegels zijn de kleurige vogels te bewonderen, maar helaas zijn nog weinig soorten Pitta's afgebeeld.

Hans van der Sanden

De Patrijs (*Perdix perdix*)

Het is nog niet zo lang geleden dat ik schreef over de achteruitgang in Nederland van akker- en weidevogels gedurende de laatste zestig jaar. Enkele soorten heb ik toen met name genoemd, daarbij vermeldend, dat het slechts om een kleine greep uit het totaal ging. Een van de soorten die ik toen niet heb genoemd, maar waar het eveneens zeer slecht mee gaat, is de Patrijs (Afb. 1): sinds 1960 is er sprake van een afname met in totaal 93% (Sovon Vogelbalans 2012). Daarmee behoort de Patrijs, samen met Veldleeuwerik (afname 96%), Zomertortel (afname 92%) en Ringmus (afname 93%), tot de top van bedreigde vogels van het boerenland.

Afb. 1

Afb. 2

Deze dramatische achteruitgang was voor Vogelbescherming en Sovon voldoende reden, om de Patrijs uit te roepen tot vogel van het jaar. Het jaar 2013 wordt daarom het "Jaar van de Patrijs" (Afb. 2: dat hadden ze in Duitsland al in 1991). Extra aandacht dus voor deze fraaie vogel, en daaraan wil ik op deze manier graag mijn steentje bijdragen!

Als jongetje van de lagere school (dat heette toen nog niet basisschool, en wij zaten in klassen en niet in groepjes) kwam ik nogal veel bij boeren en tuinders hier in de buurt, om een zakcentje bij te verdienen met het verrichten van allerhande agrarische werkzaamheden. Rijk ben ik daarvan niet geworden, daarvoor was de vergoeding te laag: met een beetje geluk vijftig cent per uur (Afb. 3)!

Afb. 3

Daar stond tegenover dat ik erg veel in de buitenlucht kon zijn en dat is natuurlijk nooit verkeerd. Als wij in voorjaar en zomer 's avonds nog door de velden liepen, hoorden we overal het typische "gekras" (kirrr-ik) van Patrijzenmannetjes die hun territorium op die manier afbakenden. Overigens kunnen de vrouwtjes dit geluid óók maken. Dankzij hun voortreffelijke schutkleuren, kreeg je ze niet zo vaak te zien, maar je hoorde ze des te meer. In najaar en winter (4) was dat wel anders. Ze zaten dan in familiegroepen (5: zo'n familiegroep wordt in vakkringen "klucht" genoemd) bij elkaar en struinden door de

Afb. 4

omgeving op zoek naar voedsel. Velden waar graan geoogst was, waren daarbij favoriet: je zag overal de patrijzenkopjes boven de graanstoppels uitsteken.

Volgens Vogelbescherming waren er in het midden van de vorige eeuw naar schatting nog enkele honderdduizenden broedparen; inmiddels is dat teruggelopen tot hooguit 10.000 paar! De belangrijkste oorzaak is de verandering van het agrarische buitengebied. Door verstedelijking en industrialisering is dat al

Afb. 5

geslonken en door schaalvergroting en intensivering van de landbouw is het typische kleinschalige landschap, waar de Patrijs zo van houdt, nagenoeg verdwenen (6). Veel van het potentieel geschikt broedhabitat is zo teloorgegaan en de ruige en kruidenrijke

Afb. 6

uitwisseling plaats wat weer een verzwakking van de resterende vogels kan betekenen. Hopenlijk kan de invoering van de EHS hierin een positieve verandering brengen. Inmiddels staan ze dus op de rode lijst als kwetsbaar, en op veel plaatsen in Nederland zijn ze aan het verdwijnen.

Voorzover mij bekend, wordt er tegenwoordig in ons land niet meer op gejaagd, maar in het verleden was dat wel anders, evenals nu nog in de ons omringende landen (7a en 7b).

akkerranden zijn door het gebruik van pesticiden tot de jaren tachtig grotendeels verdwenen, waardoor, door het ontbreken van voldoende insecten, de overlevingskans van de kuikens sterk is afgenomen. Door het geïsoleerd raken van populaties vindt er onvoldoende

Afb. 7a

Afb. 7b

Afb. 8

Mannetjes en vrouwtjes lijken erg veel op elkaar: in het veld zijn ze nauwelijks van elkaar te onderscheiden (8). Ze zien er in eerste instantie saai grijsbruin uit (9), maar bij nadere beschouwing zit er toch méér kleur in. De gezichten zijn oranjebruin evenals de staart. Op de grijze borst hebben ze een grote,

donkerbruine, hoefijzervormige vlek, bij de mannetjes groter dan bij de vrouwtjes. Als ze zich bij gevaar plat op de grond drukken, zijn ze nagenoeg onzichtbaar, maar als er sneeuw ligt, is hun schutkleur van weinig waarde (10). Als ze dan toch opvliegen met hun snelle ratelende vleugelslagen (11), afgewisseld met korte glijpauzes met stijve vleugels, valt de oranjebruine staart eens te meer op; je moet ze dan wél van achteren zien.

Afb. 9

Afb. 10

Afb. 11

In het vroege voorjaar vormen zich paren vanuit de kluchten (12). Mannetjes claimen een territorium en alles staat vanaf nu in het teken van de voortplanting. In onze contreien worden

vanaf half april de eieren gelegd: tussen 10 en 20 stuks (13)! Een niet geringe prestatie dunkt mij. Nadat het laatste ei is gelegd, broedt het vrouwtje deze in ongeveer 24 dagen uit. Binnen een tijdsbestek van enkele uren komen alle eieren uit. De kuikens zijn zogenaamde nestvlieders: ze verlaten het nest vrijwel meteen nadat ze uit het ei zijn gekomen. Beide ouders houden zich vervolgens

Afb. 12

Afb. 13

bezig met het leiden van het gezin (14). De kuikens worden niet gevoerd maar moeten zelf hun kostje bij elkaar

Afb. 14

scharrelen: in de eerste drie weken bestaat dat uit insecten, daarna gaan ze ook zaden eten. Doordat er nog maar weinig kruidenrijke akkerranden zijn, is het aantal insecten erg beperkt, met als gevolg dat veel kuikens vroegtijdig de hongerdood sterven. Ook

bij slecht (koud en nat) weer sterven er veel kuikens. De kuikens die dit overleven, kunnen op een leeftijd van ongeveer 16 dagen al vliegen!

Uit het bovenstaande blijkt wel het belang van kleinschalige landschappen voor de overlevingskansen van de Patrijs. Uitbanning van het gebruik van pesticiden, inzaaien van bloem- en kruidenrijke akkerranden (15: een clematis zul je daar trouwens niet zo gemakkelijk aantreffen) en wegbermen en het niet maaien daarvan, om vogels - en andere dieren - voldoende voedsel en dekking te bieden, zijn van wezenlijk belang (16).

Afb. 15

Afb. 16

Met een beetje goede wil kunnen we het tij in dit "Jaar van de Patrijs" keren. Het zou jammer zijn als deze fraaie vogels voorgoed uit ons landschap zouden verdwijnen.

Peter van Nies

De ene patrijs is de andere niet....

ORNIFLANDRIA

Nog altijd Buzin

Voor wie gedacht had dat het na de nieuwe reeks zelfklevende zegels met "Vlinders" gedaan zou zijn met Buzin, die heeft verkeerd gedacht. Ook voor 2013 staan (of stonden) een aantal uitgiften met "vogeltjes van Buzin" op het programma.

Het begon al vroeg op 19 januari 2013 met de Noordse Stern en het Korhoen. Op de eerstedagafstempelingen kan men een fragment van de postzegel zien. De zegels zijn verkrijgbaar in velletjes van 10.

Later op het jaar volgt nog een uitgifte van de Kievit.

Zelfklevende zegels

Er worden nog maar weinig postzegels met gom op brieven gekleefd – de mensen likken niet graag meer aan zegels. Er is wel nog vraag naar zelfklevende zegels en de post speelt meer en meer in op die vraag. Zo komt er in 2013 een uitgifte van een postzegelboekje met 10 verschillende zegels van dieren van de zoo in Antwerpen. Daar zitten ook twee vogels bij – een Sneeuwuil en een Koningspinguïn. Op het boekje staat "Natuur 2013" – betekent dit de start van een nieuwe reeks boekjes met zelfklevende zegels over de natuur? We kijken er al naar uit.

ORNIVARIA

De Grutto's zijn terug

Zondagmorgen 3 maart 2013 – op het moment dat ik hier aan de cb zit te “werken”, begint de zon te schijnen en komt hier de allereerste melding van Grutto in “mijn” natuurgebied de Kalkense Meersen binnen. Alle vogelliefhebbers keken er hier al lang naar uit, want zo laat zijn ze nog nooit geweest (ook al komen ze hier bij ons in het binnenland in een relatief klein natuurgebied altijd wat later dan elders in het land. Het is altijd een wedstrijd wie hier de eerste heeft gezien – meestal is dat in de week en dan hebben de gepensioneerde vogelkijkers een streepje voor, want de anderen moeten naar het werk. En nu vandaag is het op een zondag, dus iedereen gelijke kansen. Voorlopig zijn ze nog maar gezien door één waarnemer, want anderen zijn nu ook naar die Grutto's gaan kijken en ze zijn al weer betrokken – richting Nederland.

Het wordt nu echt lente – eindelijk, zullen vele mensen zeggen. Morgen maandag hebben we hier temperaturen tot 10 graden en overmorgen dinsdag wordt er zelfs 14 graden voorspeld.

En ik zie nu een wijfjesmerel op enkele meter afstand van het raam kleine takjes verzamelen, dus die heeft er ook duidelijk zin in. De pimpelmezen en koolmezen zijn al een tijdje bezig in de nestkast, maar deze en andere vogels kan je sinds enkele dagen ook weer bekijken bij www.beleefdelente.nl

Als je de zang van bepaalde vogelsoorten nog even wil bijspijkeren, dan wordt het de hoogste tijd, want heel wat soorten zijn al actief bezig. Op dit eigenste moment hoor ik het “I love you”, de drieledige roep van de Turkse Tortel.

En wie de roep nog niet heeft gehoord, die kan zich de zegel van Nederland aanschaffen uit een reeks gepersonaliseerde vogelzegels die geluid maken als je de code afleest met een stift.

Of wie nog meer over deze en andere vogelgeluiden wil te weten komen, die kan natuurlijk ook komen luisteren naar de lezing over “Vogelzang en muziek” op de komende contactdag op 30 maart.

BIRDPEX 2014

Zeg niet dat je niet op tijd verwittigd bent – plaats nu al deze data in je agenda en plan in 2014 een vakantie naar het (mid)zuidwesten van Frankrijk (voor de Nederlanders: met of zonder caravan ;-)

Van 1 tot 4 mei 2014 vindt in Poitiers voor de zevende keer de internationale tentoonstelling BIRDPEX plaats – een must voor alle vogelfilatelisten! Poitiers ligt op 840 autokilometers van Amsterdam en op 640 kilometer van Brussel. Voor wie wil treinen – er stopt een TGV van de lijn Parijs-Bordeaux.

Ze zien het daar wel groots in Poitiers, want behalve de BIRDPEX-tentoonstelling zullen er nog 6 andere tentoonstellingen plaatsvinden, dus voor iedereen wat wils:

- “Timbres Passion”: Frans Kampioenschap voor de Jeugd
- Maxifrance: tentoonstelling maximafilie met internationale deelname
- Frans Kampioenschap van de Open Klasse
- FERPHILEX: internationale tentoonstelling verzamelingen “spoorwegen”
- Bilaterale tentoonstelling Frankrijk-Roemenië
- Bilaterale tentoonstelling Frankrijk-Andorra

Dat die postzegelclub van Poitiers zeer actief is, bewijzen de vorige manifestaties die ze al georganiseerd hebben. Zo vond daar in 2007 het nationaal filatelistencongres plaats.

Voor wie daar wat wil birdwatchen - een leuk natuurgebiedje daar in de buurt om te bezoeken: *Réserve Naturelle de Pinail*: <http://www.reserve-pinail.org/> (in het Frans, maar er staat ook een folder van het reservaat in het Engels op de website).

De bekendste attractie in de buurt van Poitiers is wellicht de Futuroscope (met stopplaats van de TGV!): een attractiepark dat is opgebouwd rond de thema's multimedia, cinematografie en futuristische audio-visuele technieken.

Europese Kampioenschappen van de Thematische Filatelie

Om de twee jaar vindt op de internationale postzegelbeurs in Essen de ECTP (Europese Kampioenschappen van de Thematische Filatelie) plaats. Daar is dan het kruim van de Europese thematische verzamelingen te zien, verdeeld over 9 klassen (8 thematische groepen en een klasse van de kampioenen van de vorige edities). Bij de vorige edities ging het aantal deelnemers achteruit, maar de tentoonstelling van 2013 belooft met 80 verzamelingen een topper te worden. De klasse "fauna en flora" kent bij deze editie een record aantal deelnemers: niet minder dan 14 verzamelaars zullen strijden voor de kampioenstitel in deze groep en daar zitten ook enkele vogelverzamelers bij:

- Sylvia Kälin (Zwitserland): *I love Hühnervieh*
- Lutz König (Duitsland) : *Tauben, artenreich in der Natur - vom Menschen genutzt und verehrt*
- Jacques Rothenburg (Frankrijk): *Moi l'Aigle*
- Klaus Thormann (Duitsland) : *Vom Frühlingsrausch zum Sommerspektakel - Liebes- und Brutzyklus der Vögel*
- Peter van Nies (Nederland): *The Family Life of Birds*

De tentoonstelling ECTP vindt van donderdag 2 tot zaterdag 4 mei plaats in de *Messehallen* in Essen.

Meer info op www.ectp.de

AUSTRALIA 2013

Op de internationale FIP-tentoonstelling AUSTRALIA 2013 zullen slechts 69 thematische verzamelingen te zien zijn – heel wat minder dan op de ECTP die "slechts" een Europese tentoonstelling is. Heel wat Europese landen – ook Nederland en België – hebben bedankt voor de deelname omwille van de hoge kadergelden. Wie is er dan wel bij? De twee vogelverzamelers zijn wellicht al bekend bij sommigen:

- **SOUTH Douglas** **New Zealand** *Our Feathered Friends*
- **LAEGE Damian** **Switzerland** *Fascinated by Feathers : How Man looks at Birds*

Eén van de 6 roterende afbeeldingen op het startscherm van de tentoonstelling is de Kookaburra:

<http://worldstampexpo.com.au/>

Verzamelen is leuk

Het is algemeen bekend dat het verzamelen van vogels op postzegels één van de belangrijkste verzamelgebieden is en wellicht nog altijd de nummer één bij de verzamelaars. Een heel leuke postzegel die dit verzamelgebied illustreert, komt uit Israël. Degene die deze soort op postzegel willen determineren, die zullen er een vette kluif aan hebben. Iemand een idee?

ULULARIA

Gelezen in de krant: Belgische ornitholoog ontdekt nieuwe uilensoort

De Belgische ornitholoog Filip Verbelen heeft een nieuwe uilensoort ontdekt. Verbelen maakt deel uit van een vierkoppig internationaal team dat de nieuwe dwergooruil op het Indonesische eiland Lombok ontdekt heeft.

Het team, onder leiding van de Nederlandse wetenschapper George Sangster, maakte de ontdekking woensdagavond (13/2/2013) bekend op de wetenschappelijke website [PLoS One](http://www.plosone.org). De nieuwe dwergooruilensoort is "Rinjani dwergooruil" gedoopt. Dat is een verwijzing naar de Rinjanivulkaan die er het landschap overheerst.

Eén van de vier auteurs, Filip Verbelen uit Merelbeke, zoekt al meer dan twintig jaar naar vogels in de tropische regenwouden van Indonesië. De nieuw ontdekte soort werd tot nog toe beschouwd als een vorm van de Molukse dwergooruil. Het fotomateriaal van Verbelen leidde in combinatie met geluidsopnames, een expeditie en een morfologische studie tot het besluit dat het om een nieuwe soort gaat.

<http://www.natuurbericht.be/?id=10199>

<http://www.deredactie.be/cm/vrtnieuws/binnenland/1.1548920>

Gezien op youtube: een Amerikaanse Oehoe in de grill van een auto

Een vrouw had de schrik van haar leven ten ze een uil zag zitten : aan de voorkant van een auto achter de grill. Die bleek daar te zijn terechtgekomen na een ongeval.

Je kan het filmpje bekijken op: <http://www.youtube.com/watch?v=1JUejwxn5UA>

Goed werk voor de Kerkuil

Zo doen ze het in Nederland - vanaf 10 februari 2013 is daar de **soortenstandaard van de Kerkuil** van toepassing (uitgegeven door het Ministerie van Economische Zaken):

http://www.kerkuil.com/content/17825/download/clnt/42635_Soortenstandaard_van_de_kerkuil.pdf

En dat is nog niet alles, want de ons goed bekende Johan de Jong heeft met zijn medewerkers ook gezorgd voor een **Handleiding voor Kerkeuilbeschermers** – een schitterend werk dat nu ook op de website van de Kerkuilenwerkgroep kan gedownload worden:

http://www.kerkuil.com/content/17825/download/clnt/42928_Handleiding_Kerkuilen.pdf